

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 września 2025 r.

Pozycja 264

POSTANOWIENIE

z dnia 18 grudnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 35/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. w sprawie zgodności:

art. 110a § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53) w zakresie, w jakim „pozostawia dyrektorowi zakładu karnego niczym nieograniczoną swobodę w podejmowaniu decyzji, co do zezwolenia skazanemu na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego tj. laptopa oraz urządzenia Brother wraz z dyskami twardymi, a co za tym idzie uniemożliwienie sporządzenia pism do Sądu na komputerze a następnie ich drukowanie”, z art. 64 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 21 ust. 1 oraz w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 lutego 2022 r. (data nadania), uzupełnionej pismem z 17 lutego 2022 r. (data nadania), R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Dyrektor Zakładu Karnego w C. decyzją z 24 czerwca 2021 r. odmówił skarżącemu możliwości korzystania w celi mieszkalnej ze sprzętu komputerowego – laptopa wraz z urządzeniem Brother oraz dyskami twardymi. Na przedmiotową decyzję skarżący złożył skargę.

Postanowieniem z 24 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w B. IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych zaskarżoną decyzję utrzymał w mocy. W uzasadnieniu sąd przyjął, że to względy bezpieczeństwa zdecydowały o braku możliwości korzystania w celi mieszkalnej ze sprzętu komputerowego, zaś stanowisko skarżącego stanowiło jedynie linię obrony i nie mogło wpłynąć na treść rozstrzygnięcia.

W skardze konstytucyjnej skarżący zakwestionował zgodność art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, ze zm.; da-

lej: k.k.w.) w określonym zakresie z art. 64 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 21 ust. 1 oraz związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Dnia 17 lutego 2022 r. (data sporządzenia i data nadania) skarżący złożył pismo zatytułowane „uzupełnienie skargi konstytucyjnej”. W piśmie uzupełniającym zakwestionował natomiast zgodność art. 110a § 1 i 2 k.k.w. w tym samym zakresie dodatkowo z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji. Powyższe uzupełnienie skargi konstytucyjnej nastąpiło odrębną przesyłką, przed upływem terminu wniesienia skargi, wobec czego należy uznać je za dopuszczalne. Zakres zaskarżenia w niniejszej sprawie należy więc rekonstruować łącznie na podstawie obu pism.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 1 kwietnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 8 kwietnia 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udokumentowanie daty złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej; 2) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem: a) wniosku skarżącego z 2 listopada 2021 r. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, b) potwierdzenia odbioru postanowienia Sądu Okręgowego w B. z 24 sierpnia 2021 r., c) decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w C. z 24 czerwca 2021 r., d) orzeczenia Sądu Rejonowego w R. o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej.

Skarżący odniósł się do zarządzenia w piśmie z 15 kwietnia 2022 r. (data nadania).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 20 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 27 lutego 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie pełnomocnictwa substytucyjnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, wskazującego sprawę, w związku z którą złożono skargę konstytucyjną; 2) wskazanie, które konstytucyjne wolności i prawa skarżącego, wyrażone w art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 21 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji, zostały naruszone przez zaskarżony przepis i w jaki sposób; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zaskarżonego przepisu z konstytucyjnymi prawami lub wolnościami skarżącego; a) wynikającymi z art. 61 ust. 1 i 3 w związku z art. 21 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji, b) o których mowa w punkcie 2 niniejszego zarządzenia, c) wynikającymi z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji; 4) podanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Skarżący ustosunkował się do wezwania w piśmie z 6 marca 2023 r. (data nadania).

Skarżący wnosi o uznanie, że niezgodne ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest pozostawienie dyrektorowi zakładu karnego swobody w podejmowaniu decyzji co do zezwolenia na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. Jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK).

W niniejszej sprawie sędzia Trybunału uznał, że wniesiona skarga nie spełnia wymogów formalnych, m.in. określonego w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK wymogu uzasadnienia zarzutu niezgodności kwestionowanej regulacji ze wskazanymi konstytucyjnymi prawami lub wolnościami, w związku z czym zarządzeniem z 20 lutego 2023 r. wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi.

3. W piśmie procesowym z 6 marca 2023 r. (data nadania), pełnomocnik skarżącego lakonicznie poinformował, że decyzje zapadają w oparciu o porządek wewnętrzny danego zakładu karnego i nie ma żadnych wytycznych, w jaki sposób rozpoznawać takie wnioski osadzonych.

Mając powyższe na względzie Trybunał stwierdził, że w piśmie procesowym z 6 marca 2023 r. skarżący nie uzasadnił dostatecznie zarzutu niezgodności zaskarżonego przepisu ze wskazanymi konstytucyjnymi prawami lub wolnościami, a tym samym nie usunął braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Wskazana okoliczność jest, zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, podstawą odmowy nadania analizowanej skardze dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.